

Filla d'Andalusia i resident a Cornudella de Montsant, a la fèrtil comarca del Priorat, la Inés Sánchez té antecedents familiars en el món de la construcció: **"El meu avi era paleta i a la meva família hi ha més membres que es dediquen a aquest món. Com a resultat, em va ser molt planer estudiar arquitectura, a part del fet que el dibuix i les matemàtiques m'agradaven molt. La sensació d'espai, sempre l'he viscuda d'una manera molt natural"**. La nostra protagonista destaca el fet que **"provinc d'una família humil, on la idea que una dona estudiés una carrera resultava molt estranya, tot i que jo sempre havia estat una bona estudiant"**.

"L'arquitectura que he desenvolupat al llarg dels quinze anys que fa que visc en aquesta comarca no té res de rellevant", ens explica modestament. **"Tanmateix, m'ha resultat interessant la relació establerta amb el client en el sentit humà. Estic convençuda que molts acudeixen al meu despatx perquè hi reben un tracte de tu a tu. És potser el fet de provenir d'una família senzilla el que em fa entendre que la gent necessita l'assessorament provinent d'una persona, no d'una entitat"**. En aquest sentit, la seva condició de dona és rellevant: **"En la parella és la dona qui decideix com serà la casa. En conseqüència, jo tinc la capacitat de fer veure als clients el que realment necessiten per viure. Saben que jo els aconsellaré com si estigués dissenyant aquella casa per a mi mateixa. D'altra banda, per a la gent la casa és el projecte de la seva vida, i el que jo no faré és destruir-los el somni"**.

La Inés posa molta cura a adaptar cadascun dels seus edificis a l'entorn que els acollirà: **"La integració de la casa és bàsica. De fet, jo mai no he volgut que les meves creacions destaquessin especialment"**. Aquesta filosofia topa amb la que inspira algunes obres arquitectòniques: **"Opino que les *catedrals* que es construeixen avui dia encara tenen l'objectiu d'impressionar al públic, com a mostra de poder. No és aquí on jo treballo; els meus projectes estan al servei dels veïns, gent planera i accessible"**, encara que sigui gent com en Lluís Llach, per a qui la creativa que ens acompanya va dissenyar un projecte de rehabilitació per a una part de la seva casa a Porrera.

A més de l'habitatge, l'urbanisme és un altre dels temes que interessen a la nostra entrevistada: **"És l'especialitat que vaig escollir a la carrera. Avui dia concebim la casa com un objecte, quan en realitat constitueix una eina per viure i el seu disseny implica una forma de vida o una altra. Un immoble construït sense tenir en compte l'entorn tant a nivell físic com social es limita a consumir energia i recursos diversos, alhora que produeix contaminació. Malauradament, aquest és el model d'hàbitat que tenim avui dia"**. La Inés proposa **"la casa concebuda des de l'ecologia, per exemple, fer servir materials sans per a l'usuari i per al planeta, en utilitzar principalment les energies gratuïtes del sol, la pluja, el vent, la inèrcia de la terra, la biotectura per crear microclimes, emprar cada tipus d'energia per a l'ús més apropiat, reciclar l'aigua i les deixalles que surten de l'habitatge, o millor pensar com generar-ne menys... Així cada casa millora el paisatge. I tot això en**

agrupacions dissenyades i organitzades per no fer-nos tan dependents del cotxe, o per no sentir-nos aïllats enmig de la multitud... i això, en definitiva, és humanisme".

L'estètica també juga un paper important en aquesta filosofia. La nostra entrevistada ens comenta de manera sorprenent: **"De vegades tendim excessivament a la sofisticació; els occidentals rics tenim massa diners, i per això fem mala arquitectura. Jo sempre miro de convèncer els clients que gastin el mínim, perquè resoldre un problema amb una despesa menor resulta més elegant. D'altra banda, sovint volem crear estètica saltant-nos la norma de les necessitats i les possibilitats, caient en certa arrogància"**.

Quin tipus de client s'interessa per l'arquitectura ecològica? **"Persones inquietes pels problemes del medi ambient que necessiten que algú els indiqui com aplicar l'ecologia al seu habitatge"**. La Inés es preocupa de donar a conèixer la seva pròpia inquietud: **"Faig presentacions de projectes en mitjans als quals tinc accés: grups ecologistes, cooperatives de consumidors, escoles tallers... Hi ha interès pel tema, però vivim immersos en una societat basada en el consumisme que no ofereix gaires facilitats perquè això prosperi. Tanmateix cada cop hi ha més usuaris i dissenyadors conscients, que amb el suport de les administracions podem anar canviant aquesta situació"**.

I és que aquestes són matèries que s'aparten dels ensenyaments de l'Escola: **"Quan em vaig traslladar a viure a Reus, vaig contactar amb un grup ecologista. Va ser molt útil intervenir en aspectes urbanístics o d'ecologia de la ciutat. Era una època de lluita contra l'energia nuclear, i llavors em vaig adonar que també hem d'aprendre a treballar a favor del món que volem. Vaig llegir, per exemple, tots els llibres que vaig trobar sobre energies passives i que després he anat aplicant. Abans es deia que les idees sortien de la universitat, però ara els qui fan i desfan el món són uns altres"**.

Aquesta creativa és conscient que els elements per aprofitar aquestes energies **"impliquen una elevada inversió inicial que no es rendibilitza ràpidament. És lògic que la gent s'ho pensi abans de gastar-se uns diners en plaques solars, per exemple"**. Destaca el fet que hi ha **"algunes subvencions per instal·lar sistemes de producció d'energia, però les lleis que regulen la compra i venda d'energia a les xarxes existents han d'evolucionar perquè l'ús de recursos com el sol i el vent sigui més atractiu"**.

Després de tot el que hem estat parlant, no ens estranya que aquesta dona ens defineixi l'arquitectura com **"un model de vida. Es podria dir que els arquitectes, com que ens han ensenyat a dissenyar objectes, vivim amb el nas molt enganxat al paper. Podríem ser més crítics amb el model d'hàbitat actual, perquè no fos el consumisme el que decidís on i com vivim"**. És per això que ella proposa **"un model de vida que impliqui les persones"**. I és que ella, casada amb en Richard i mare d'una filla de quinze anys, la Sara, i d'un fill de vuit, el Kevin, sap molt bé tot el que necessita una família per viure agradablement.

“Podríem ser més crítics amb el model d’habitat actual, perquè no fos el consumisme el que decidís on i com hem de viure”

Inés Sánchez - Cornudella de Montsant (Priorat)